

ring. Jeg kan i øvrigt oplyse, at antallet af afslag på prøveløsladelser siden 1990 er steget fra godt 300 til nu knap 600.

Med hensyn til punkt 11 om placering i åbent eller lukket fængsel sker fordelingen efter en konkret vurdering af den dømtes forhold. Heri indgår oplysning om den dømtes farlighed, undvigelsesrisiko, tilpasningsevne og risiko for uheldig indflydelse på medindsatte samt straffetidens længde.

Det betyder bl.a., at Kriminalforsorgen er tilbageholdende med at anbringe personer, der er dømt for mere omfattende handel med narkotika, i en åben anstalt. Hvis der er grund til at tro, at den domfældte vil fortsætte med sin handel med stoffer, vil der ske anbringelse i en lukket anstalt.

Kriminalforsorgen har iværksat en undersøgelse for at få belyst, om anmeldelsesproceduren kan forbedres. På baggrund af resultatet af undersøgelsen, som forventes at foreligge inden sommer, vil det blive overvejet, om der er behov for at ændre praksis med hensyn til fordelingen mellem åben og lukket anstalt. Jeg vil i den forbindelse gøre opmærksom på, at der allerede i efteråret 1995 skete en stramning af direktoratets praksis vedrørende anmeldelse af narkodømte.

Med hensyn til punkt 12 er jeg enig i, at der er problemer med stærke indsatte, der terroriserer svage medfanger. Disse problemer er overvejet i en arbejdsgruppe, der netop har afgivet rapport. I rapporten peges bl.a. på, at der bør opføres særlige fængsler eller afdelinger, hvor stærke fanger kan afsone afsonret fra de øvrige.

Arbejdsgruppens rapport er sendt til høring. Herefter forventer jeg at få en indstilling fra Kriminalforsorgen, der bl.a. også skal redegøre for, hvad de enkelte forslag koster. Indstillingen herefter skal danne grundlag for det videre arbejde med disse problemer, som jeg redegjorde for i samrådet forleden dag.

Med hensyn til punkt 13 kan jeg oplyse, at der allerede er særlige institutioner til mindre personalekrævende indsatte. Statsfængslet i Gribkov og Statsfængslet Kærshovedgård til hæfte- og bødefsonere har en væsentlig lavere personalenormering end de øvrige statsfængsler, og der er ikke de samme udbyggede sociale behandlings- og beskæftigelsesforhold som i de øvrige fængsler.

Forslaget i punkt 14 om weekendfængsler er ikke noget nyt. Jeg er enig i, at kortere straffe bør afsones, så der i rimeligt omfang tages hen-

syn til den dømtes arbejde og andre forhold. Der vil dog være en række problemer forbundet med indførelse af weekendfængsler. For eksempel vil det føre til en meget ujævn, uhensigtsmæssig udnyttelse af fængslerne og til personalemæssige problemer, fordi afsoningsformen kræver en særlig bemanning af institutionerne i weekenden.

Det er også tvivlsomt, om der er behov for weekendfængsler. Afsoning af korte frihedsstraffe fører nemlig sjældent til, at den dømte mister sit arbejde eller må ophøre med sin uddannelse. I øvrigt kan dette problem normalt løses med reglerne om udsættelse af afsoning.

Hvis weekendfængsler skal være landsdækkende, vil det også være nødvendigt at etablere flere weekendfængsler, så den dømte kan komme til og fra fængslet inden for en rimelig rejsetid. Jeg mener alt i alt ikke, at fordelene ved weekendfængsler står mål med de problemer, en sådan ordning vil medføre.

Forslagets punkt 15 om flere kontraktfængselspladser kan jeg fuldt ud tilslutte mig. Jeg pegede selv på det samme i min handlingsplan sidste forår.

Ved finanslovforliget mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti blev der afsat penge til at indrette en stoffri afdeling i det gamle arresthus i Horsens. Denne afdeling forventer jeg taget i brug i august eller september i år.

Jeg vil også gerne have indrettet en kontraktafdeling i Statsfængslet ved Nørre Snede til stofmisbrugere og en kontrakt pension til udsulning af de indsatte fra kontraktfængselsafdelingerne. Disse ting kom ikke med på finansloven, men vi har jo lov til at tage dem op, hvis der er enighed om det.

Der er netop kommet en rapport om forsøgene med kontraktfængselsafdelingerne. Rapporten viser, at erfaringerne med forsøget har været positive, og der peges på, at der er behov for i hvert fald én kontraktfængselsafdeling i åbent regi og gerne også en kontrakt pension i udsulningsfasen. Jeg håber som sagt, at der ved kommende finanslovforhandlinger kan afsættes de nødvendige ressourcer hertil.

I punkt 18 foreslås, at de indsatte selv bør vedligeholde anstalterne og stå for den daglige drift. Det er jeg enig i. I dag er det da også de indsatte selv, der i fritiden skal sørge for indkøb, madlavning og rengøring. Tingene bliver ikke længere serveret for dem. De må som alle andre uden for i samfundet selv varetage disse opgaver. Der vil selvfølgelig være opgaver, de ind-